

INGEZONDEN.

DE ORGANISATIE ONZER ACTIE. De actie voor onze Universiteit is niet alleen ingezet, maar ze wordt ook

dóórgezet. Echter is het blijkbaar met de organisatie nog niet geheel in orde. We zoeken nog. Dit blijkt o.a. uit verschillende nummers der „Mededeelingen”. In een verslag van een vergadering van Directeuren met de Provinciale Comité's voorkomende in No. 8 lezen we onder punt 4: Het is daarom noodzakelijk, dat de organisatie der Vereeniging steeds nieuwe wegen zoekt om de Vrije Universiteit in haar hooge roeping en gezegenden arbeid bij het volk meer bekend te maken”. Een poging tot verbetering der organisatie wordt gedaan als in een dergelijke vergadering van later tijd „aangedrongen wordt op het aanwijzen van iemand, die geregeld contact houdt met de correspondenten, opdat de actie voortgang hebbe”. In het veertiende nummer wordt in een artikeltje „Woord en Daad” bij de correspondenten op meer ijver aangedrongen. Dit is uitnemend, maar mag van de correspondenten wel meer gevraagd worden dan de vervulling van wat ze bij hun aanstelling misschien als taak zagen: het gratis innen der contributies? Als de zaken niet overal zoo goed loopen dan zou ik de oorzaak daarvan liever zoeken in de organisatie.

Als ik het goed begrepen heb, is ook Ds. J. R. Goris van die gedachte, die een lans brak voor plaatselijke comité's en dien het voorkomt, dat de tijd van enkel correspondent-schappen voorbij is. In hoofdzaak ben ik het met hem eens. Echter zou ik nog iets anders en iets meer willen, n.l. de vorming van „plaatselijke” afdelingen. Wij hebben hier ook een comité; dat na de eerste actie werd gecontinueerd. Echter bevredigt mij zoo iets niet. Een „Comité draagt m.i. een tijdelijk karakter en dat moet juist bij onze actie voor de V.U. niet. Dat voelen we wel en daarom gaan we, zooals dat ook met de provinciale comité's het geval is, onze comité's continueeren. Zou het nu niet beter zijn, zoo we kort en goed overgingen tot het vormen van afdelingen?